

Rabbim Sensin Sen

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 01 Mayıs 2024

Terk edilmişliğimin coğrafyasıdır şiir ve hüznün çeşmemin aralıksız damlattığı damıttığımsa kibirli ruhlara veryansın ettiğim dama taşı belledikleri yüreğimden de yok iken ötesi.

Hatmettiğimdir şiir günün köpüren mizacı
Halt ettiğidir zalimin köhne bir lahitte saklı
İken yalnızlığın serencamı.

Benim ben zalime kafa tutan bir başıma
Yasımda saklı olsa
Ne ki yaşımdan arda kalan sürgün
Edilmişliğim
Ve kök saldığim coğrafya.

Hem mektepliyim hem alaylı:
Var mı bana yan bakan?
Yalnızlığımın sırça köşkü
Ruhumun değildir sadece tabanları yanan
Yanan O İlahi Ateş ki:
Ruhum ne kir tutar ne kin...

Mealimse bir Őiirden
Öte
ÖtekileŐtirilen benliđime
Ödettikleri diyet
Bir diyez değil asla sessizliđim
Rabbime kulluk etmenin ta kendisi...

Anneme duyduğum hasret ve sevginin yakan kiblesi
Yankılanan iç sesim
Duyulmazlığın devamı
Kardıkça Őu beyaz bakir boş sayfayı
Ve işte
BoŐa düşmüşlüğün ertesini
Hoşluk bellerken hali hazırda hayatı
Demli ruhum
Densiz zikrinden isyan eden
Yalanların güzergâhı
Baş koyduğumsa doğrular ve hidayeti
Kamçılanan devasa bir sevginin eşlik eden rahmeti

Mizacım evlat
Yangınım büyük
Yargılandığı mahkeme
Oysaki Őerh düşmedi henüz kader
Kederime de kefilim
Yaşadığım bu büyük ıstıraba da
Annemin sesinde ihya
Edilen yüreğimden dökülen her hece
Ve kıyıldığım kadar lime lime
İnadına bunca sevgisizliğin
Aşka biat serzenişim

Rabbime yakındır sırça köşüm
Ve sadece ve sadece annemin hatırına katlandığım
Dünyanın neminde namından ayrı düşmüş
Yalaka gölgelerin bir bir damladığı kadar
Düşükleri gözümde
Sobelendiğim her yeni gün
Sorgulandığım tarafınca zalim denen

Kâfirin münafığın tekine dahi tamah etmediğimden

Öte

Tasfiye edemesem de bunca yalanı

Taziyelerimi sunduğum çöp kokan ruhları

Tepe taklak edecek olandır illa ki Tanrı

İsyanın meşrebi

Yetmedi geniş mezhepli

Toprağa kurgulanmış tohumları

Elbet sonlandırarak da olan da yüce Rabbim

Bir künyem var ki

Bir de kırık kalbim

Kabrime sıra gelmeseyse bile

Kafiyeler ve umut iken terakki ettiğim

Talep olduğumsa cennete

Cinnete mahal veren cehennem bekçilerine

Zırnık kelime etmezken

Meleklerim sağdıcım

Rabbimse solumda yatan aslanın

Tek muhatabı

Ben ki:

Zikrimle fikrime özdeş

Ben ki yalıtıldığım dünyada

Tek hasretini duyduğum iken güneş

Balçıkla sıvanmadığım kadar

İçim rahat varlığım bazen kalleş

Gölgelerce tarumar edilseyse bile

Eşlik

Eden zirveden

Esir düştüğüm hüzünden

Eşkâlimse ayan beyan

Masumiyet yüklü bir beden ve yürek

Endamlı acılarımın,

Eşrafımdan uzak kaldığımın

Yansıması

Yâdı dünümün babamın tek mirası:

Şerefli bir soy ağacı

Ve şeceremde kayıtlı
Adımla sanımla baş koyduğum hayatı
Kimse dönüştüren cehenneme
Rabbim iken tek Muhatabım
Rengim iken
Saf tuttuğu beyazlığın masum bir yansımanın
Türediğimse her gün her şiir
Tünediğimse varsın olsun kabir
Türettiğim kadar her gün şu ömür
Yakılası değil
Tapılası bir hüzün
Derdimle iştiğal
Dermanı
Rabbimde saklı

Adımladığım kadar kâinatı
Tavaf ettiğim bazense diğer âlem
Rengimden ayrı düşmediğim kadar
Rakımım sadece Allah katı
Endamlı bir ruh
Esvabım yerleri süpüren yırtık kaftanımla hemhal
Aciz benliğim
Kul hakkı yemediğim kadar
Kulluğumdan taviz vermediğim
Tecrit edildiğim şu cihan
Cihadım içimde
Siperim kazılı zeminde

Ben ve makûs talihim
Ve sadece annem
Dilemması bu bitimsiz aşkın
Şükre sabra delalet
Telaşla sevdiğim nazım niyazım
Nasıl ki kayıtlı omzumda not düşen
Koruyucu meleklerimden
Payıma düşen
Öyle bir İlahi Aşk ki:
Ve kanatsız meleğim annemin bucağına ilişik
Tevazu yüklü yüreğimden dökülen her zikir her zerre

Fikrime eş

Müzmin coşkuyla

Gaipten gelen sevgime denk

Devası yine yarınlarda saklı

Rabbim, Sensin Sen yarınlara ve mucizelere kadir

Ön sözüm olsa bile hüzün

Katık ettiğimdir iman gücüm

Aşkla kürediğim tünediğim

Alametifarikası yaşadığım şu ömrün...